

GŁOS NARODU

WYD. PORANNE

CENA Nr. 10. W KRAKOWIE 12 h., Wydanie całodziennie na 12 h., W wydaniu całodziennie 15 fen. W prowincji i w okup. austr. 20 h., W wydaniu całodziennie 15 fen. W okup. niemieckiej

CENY OGŁOSZEN

NIEDZIELA

21 PAZDZIER. 1917.

NR. 248. — R. XXV.

PRZEDPŁATA WYNOŚI: W Krakowie: z odnośnieniem miesięcznie K 4.80, kwartalnie K 14.—, półrocznie K 27.40, rocznie K 53.—, (bez odnośn. mies. K 4.20, kwart. K 12.20, półrocz. K 25.40, rocznie K 44.80) w Austro-Węgrzech i ziemach przez Austrię okupowanych (z przesyłką poczt.) mies. K 4.80, kwart. K 14.—, półrocz. K 27.40, rocz. K 53.—, w Królestwie Polskim (Okupacja niemiecka) i za granicą mies. K 6.— (M. 4.—), kwart. K 17.— (M. 11.50), półrocz. K 32.50 (M. 21.50), rocz. K 64.— (M. 42.—). — Zamawiać „Głos Narodu” można we wszystkich urzędach pocztowych Austro-Węgry, Polski i Niemiec, we wszystkich agencjach dzienników lub bezpośrednio w Administracji. — Wpłaty można uskuteczniać przekazami pocztowymi, przez Pocztową Kasę Oszczędności (Konto Nr 23993), przez Bank Krajowy w Krakowie i w Administracji Wydawnictwa. Prosimy uprzejmie o adresowanie wszystkich listów dotyczących przedpłaty i ogłoszeń do administracji wydawnictwa.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11. — **DRUKARNIA** UL. ŚW. TOMASZA 35. Telefon Redakcji Nr. 190. — Telefon Administracji i Drukarni Nr 8344 — Listów niedostatecznie opłaconych nie przyjmuje się. — Reprezentacja „Głosu Narodu” w Warszawie: ul. Szpitalna 9 (sprzedaż numerowa, przedpłata, ogłoszenia i korespondencja rozdzielonych).

Zwyczajne (za wiersz polski, lub jego miejsce) K — 2) układ tabelaryczny . . . — 40
Nadesłane 1—
Nekrologi 1—
Komunikaty (po kronice) 2—
Paski (2 i 3 stronica) 20—
Paski poręczne 8—
Załączniki, prospekty itp. dla prenumeratorów miejsce, za 100 egzempl. 1—
dla prenum. zmniejsz. „ 2—
Koresp. rozdzielonych 24 słów K 5, następnie 10 słów K 1.50, powtórzenie od K 3.

Próbki.

Zdarzyła się rzecz taka:

Przedstawiciele Koła Polskiego udają się do ministra spraw zagranicznych hr. Czernina na konferencję w sprawie Legionów. Pragną przedstawić żądanie społeczeństwa, które reprezentują; żądanie, aby przywrócić w Legionach stosunki normalne, bo na obecnych cierpi polski żołnierz, a z nim sprawa polska.

Na dzień przedtem zjawia się u referenta ministerialnego, bar. Andriana, prof. dr. W. L. Jaworski, były wiceprezes N. K. N., więc dziś jeszcze posiadający w sferach wiedeńskich cały prestige, którego mu społeczeństwo odmawiało — prestige kierownika instytucji, która de nomine była „opiekunką” Legionów. Na posłuchaniu tem oświadcza, że w deputacji Koła udziału nie weźmie, gdyż ani on, ani grupa konserwatywna Koła z poglądami deputacji się nie godzi. Dr. Jaworski ma poglądy własne i p. Andrianowi je przedstawia.

Nazajutrz, gdy Kolo przedstawia żądania społeczeństwa, hr. Czernin niektóre odrzuca, dodając, w formie jak gdyby wyjaśnienia, że „nie wszyscy w Kole Polskiem te postulaty popierają”. Gdy zaś jeden z posłów zauważa, iż chyba tylko jeden dr. Jaworski może iść luzem w tej jednoczącej wszystkich sprawie — hr. Czernin rzuca krótko: „Eben”. Po polsku: „A właśnie”.

Z czego wynika, że prof. dr. Jaworski wyśkała swoje niedawno porzucone stanowisko w N. K. N. i swój mandat poselski w tym celu, aby pokatnemi drogami osłabić i paraliżować akcję podjętą przez Kolo polskie. Za motyw rezygnacji z wiceprezury N. K. N. podał prof. Jaworski „zły stan zdrowia”. Powód ten musiał być obudzić współczucie ludzkie także wśród przeciwników politycznych byłego wiceprezesa. Dziś jest ono bezprzedmiotowe, gdyż okazało się, że nie brak prof. Jaworskiemu sił, aby psuć to, co inni dla dobra sprawy czynią.

W Królestwie powstała Rada regencyjna i ma utworzyć się rząd polski. Nadchodzą wieści, że w pracy jego pragną wziąć udział i te poważne kolo społeczeństwa, które odsuwały się od Tymczasowej Rady Stanu, gdyż rozum i sumienie polityczne nie pozwalało im popierać tworu chybionego w założeniu, a skazanego przez to na bezczynność i bezsilność, tworu, który był pozorem od początku, do końca nim pozostał i nor-

malnemu rozwojowi państwowości polskiej stał na zawadzie. Kola te przypuszczają, iż tworzący się teraz rząd Królestwa będzie miał byt rzeczywisty, prawa i władzę. Dlatego uważają, iż usuwać się od współdziałania nie należy i chcą obowiązek spełnić.

W Piotrkowie wychodzi „Dziennik Narodowy”, którego związek z N. K. N. zyskał mu był oddawna charakter urzędowego organu tej instytucji. Pismo to atakuje wspomniane kolo Królestwa za ich wolę współpracy. „Nie pozwalamy!” — powtarza za suferem krakowskim. Bo do urzędów i stanowisk, do wpływu na losy Królestwa, mogą dojść tylko ci, którzy posiadają stempeł partynjny N. K. N. Innym wstęp wzbroniony, chociażby reprezentowali dziesięć tysięcy Królestwa, chociażby bezpłodność Rady Stanu już była okazała, że bez nich i przeciw nim nieczego się nie działo, bo ogół Królestwa nie sobie narzucać nie pozwoli. Mimo to usiłuje się wykluczyć cały trzon społeczności od współpracy, bo przecież „w jedności siła!” — jak wyśpiewuje fałszywy chór pisemek okupacyjnych, które zawiązująją byt krakowskim źródłem N. K. N.

Pod moralnym przymusem społeczeństwa zapowiedział N. K. N. przed kilku dniami swoją likwidację, odwołując ją wszakże do chwili, gdy rząd polski Królestwa będzie mógł przejąć „wszelkie agendy” N. K. N.

Dwie próbki tych „agend” zbiegły się właśnie w dniach ostatnich. Przedstawiliśmy je wyżej. Jedna, to według słownika N. K. N. „opieka nad Legionami” — w praktyce zaś intrygi przeciw akcyi na rzecz Legionów, podjętej przez prawowitą reprezentację kraju. Druga, to „jednoczenie Królestwa do pracy państwowotwórczej”, ucieleśnione w odsuwanie od współdziałania najpoważniejszych i najbardziej wpływowych sfer społeczeństwa. A w ostatnich tygodniach mieliśmy i trzecią: głośne nieporządki w Departamencie Opieki nad Legionistami.

Nie wiemy, jak rychło utworzy się w Królestwie rząd, któremu przypadnie ciężkie i odpowiedzialne zadanie, aby naprawić szkody, które wyrządziła działalność N. K. N. Herkulesowych sił będzie trzeba, aby sprostać krakowskiej spuściznie Augiasza. Nim jednak rząd Królestwa weźmie się do tej przykrej roboty, społeczeństwo ma prawo domagać się, aby N. K. N. zaprzestał swych nieszczęsnych poczynań i by przez niepoprawne jednostki nie uprawiał dalej

warcholstwa, którego był synonimem. Pozostawiamy na boku sprawę gospodarki finansyjnej, które społeczeństwo w najlepszej wierze niosło do kas N. K. N., sądząc, że będą obrócone na pożytek sprawy polskiej. Mamy nadzieję, iż rząd Królestwa będzie domagał się rachunków jasnych i że przedstawia je społeczeństwu, chociaż N. K. N. przed tym obowiązkiem celowo się usuwał. Ale nie wolno już dalej szkodzić sprawie Legionów i nie wolno wnosić w Królestwo rozwojenia, nie wolno uprawiać metod, które tak boleśnie odstreczyły Królestwo od Galicji, a sprawie narodowej nieobliczalną przyniosły szkodę.

Rząd Królestwa ma „objąć” agendy N. K. N. Nie wątpimy ani na chwilę, że to objęcie będzie równoznaczne z zaniechaniem wszystkiego, co w nich było nierozumem politycznym, a zwłaszcza demoralizującą intrygą. Ale nim to się stanie — dość praktyk poprzednich. Dość przedpokojowych szepców, dość siania waśni, dość zabiegów o korzyści partyjne czy prywatne, o opinie lojalności dla grup, czy o tytuły dla jednostek, dość tej całej gmatwaniny, którą musieli skwitować przymusem likwidacji nawet tak cierpliwe społeczeństwo, jak Galicja, wychowywana przez lat dziesiątki do tolerowania politycznej korupcyi — dość tego wszystkiego, co jakimś wezowym skrzem usiłowało pelzać wokół sprawy narodowej.

Dość tego, Polska idzie w przyszłość. Niechże zostaną za nią te szczytki metod niewolniczych, te okruciny kajdan, ta zgnicie więziennego powietrza, które zatrącały krew pokoleń i karłowaciło je aż do zwyrodnienia. N. K. N. musiał się usunąć. Ci, którzy objęli jego likwidację, niechże pamiętają, że jedynym teraz ich obowiązkiem jest zaniechać wszystkiego, czem przez lat trzy sprawę polskiej szkodzono i że są za ten obowiązek odpowiedzialni. To im przykazujemy.

Poczta wiedeńska nie przyjęła depeszy powitalnej Kola Polskiego do Rady regencyjnej, gdyż depesza ta do świeżo utworzonej polskiej władzy zwierzchniej w Warszawie była zredagowana po polsku. Przyczyna dziwna, ale tylko na pozór. Wprawdzie bowiem język polski jest na równi z innymi oddawna dopuszczony przez międzynarodowy związek pocztowy do powszechnego ruchu telegraficznego, jednakże wyjątkowo do północnego obszaru Królestwa Polskiego można telegrafować tylko po niemiecku, albowiem służbę pełnią tam Niemcy. Koło Polakom wypadło powitać Radę regencyjną w ojczystym języku. Wobec tego posłowie Głębicki i Kędzior, którym ową mi-

syę niecono, nie mogąc telegrafować, postanowili wysłać życzenia powitalne — listem. Pomyśl jest teoretycznie dobry, niemniej i on jeszcze sprawy nie załatwił. Pp. Głębicki i Kędzior otrzymali mianowicie za parę dni swój list z powrotem z poleceniem na kopercie wybitą we Wrocławiu: „polskich listów nie przysłać”. Jeżeli uporeczywie trwać będą w postanowieniu wysłania polskich życzeń do Warszawy, będą musieli zrezygnować także i z listem, sięgną do jedynie dla korespondencyi polskiej dopuszczonych kart pocztowych, których obecnie, jak wiadomo, stałe brak. O ile po mozołnych poszukiwaniach uda się wpaść na trop jakiejś zawieruszonej pocztówki, będą musieli z kolei poddać pierwotny tekst adresu, zapewne szkodry w słowach, odpowiedniej operacyi redukcyjnej tak, aby stosownie do przepisów nie przekroczył dwunastu wierszy pisma w poprzek lub ośmiu wierszy wzdłuż. Gdy tak uskromiony adres wyprawia wreszcie pp. Głębicki i Kędzior za recepcją, to jeszcze tylko potrzebne im będzie specjalne urządzenie, aby kartka należała do tych nielicznych, które — czasem dochodzą.

Inaczej Rada regencyjna nie doznała się życzeń Kola Polskiego. Km.

Instytut puławski otwarty.

Dziennik rozporządzeń general-gubernatorstwa lubelskiego z d. 2 października ogłosił rozporządzenie, otwierające Instytut naukowy gospodarstwa rolnego w Puławach. W ten sposób przyobleka się ostatecznie w kształt realny organizowana od roku nowa pierwszorzędna znaczenia instytucja naukowa w Polsce, ulokowana w dawnej zabranej niegdyś przez Moskali siedzibie Czartoryskich, gdzie w 1862 mieściła się polska politechnika Włopoloskiego a ostatnio rosyjski instytut rolniczo-lesny. Stare Puławy, pełne wspaniałych tradycyji kulturalnych z początków XIX wieku, Puławy księcia Adama i Wronicza, są zatem znów ogniskiem polskiej kultury!

Instytut świeżo otwarty — pierwszy i jedyny tego rodzaju w Polsce — ma na celu prowadzenie umiejętnych badań rolniczych dla dalszego praktycznego stosowania ich wyników w gospodarstwie rolnem. Statut, opracowany przez prof. Stefana Surzyckiego, a również świeżo ogłoszony, określa w następujący sposób organizację i przeznaczenie zakładu:

Zadaniem instytutu mają być z jednej strony naukowe badania w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa z myślą stosowania tych zdobyczy naukowych do warunków i potrzeb kraju, z drugiej strony działalność pedagogiczna przez organizowanie specjalnych kursów tak dla absolwentów akademii rolniczych, jak dla rolników praktycznych i przez bezpośrednie wspieranie ich. Instytut składa się z pięciu wydziałów: produkcyi roślinnej polowej, zwierzęcej, leśnej, ogrodniczej i ogólny, a każdy wydział składa się z 3—5 działów specjalnych. Każdy z działów otrzymuje swoją praco-

wnię naukową, nadto dla wszystkich stoją do pomocy bogate muzea, biblioteka, pola doświadczalne i całe gospodarstwo rolne i leśne, złożone z kilku folwarków i dużych lasów.

Na czele instytutu stoją kuratoryum, dyrektor i rada naukowa.

Kuratoryum, sprawujące nadzór zwierzchni, przedstawia wnioski rządowi w celu mianowania dyrektora, personelu naukowego i administracyjnego i mianuje personal naukowy pomocniczy. Personal naukowy składa się z kierowników oddziałów i ich pomocników-asystentów z dyrektorem na czele. Kwalifikacye wymagane: wyższe studia naukowe i dowody samodzielnej pracy naukowej. Kierownicy oddziałów z dyrektorem lub jego zastępcą jako przewodniczącym stanowią Radę naukową, która kieruje pracami instytutu, ogłasza je i projektuje. Majątkiem instytutu zawiaduje specjalny zarząd.

Ponieważ powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, więc wkrótce stare mury pałacu Czartoryskich ożywi już skrzętna praca polskich uczonych. Borące zbory i ofiary zapoatrzone pracownie będą oddać służbę dla dobra kraju. Na pierwszego dyrektora upatrzony jest znany uczonego chemik prof. Marek Chłwowski z Wschodniej Jagiellońskiej. Będzie on mógł na tej nowej placówce użytkować swoją bogatą wiedzę i zdolności organizatorskie. Na razie zostanie otwartych 6 działów. Kierownictwo ich obejmą wybitne sily z Galicji i Królestwa.

Okolo wskrzeszenia Puław położyli wybitne zasługi, główny organizator prof. Dr. Surzycki z Krakowa, wice-marszałek koronny Pomorski-Mikulowski, szef szkolnictwa w Lublinie radca Womela, pierwszy inicjator miejscowy starosta Wł. Gniewosz i kustosz dotychczasowy całego Instytutu prof. Dr. Zygmunt Jaworski, którego pracy będzie w dziedzinie instytutu utrzymanie i uporządkowanie zbiorów i pracowni.

Interpelacya posła Hallera.

Sygnalizowana w depeszach treść Interpelacyi, wniesionej w parlamencie wiedeńskim do prezydenta ministrów i ministra obrony krajowej przez posłów Hallera, Götza i towarzyszy, poruszyła sprawę, która jak najgłębiej dotyka żywotnych interesów naszego kraju i nie powinna zniknąć z porządku dziennego aż do całkowitego sprawiedliwego jej załatwienia.

Cyfrę porównawczą, które ci posłowie przytoczyli odnośnie do zwolnień wojska i służby w pospolitem ruszeniu, oświeclając w sposób wprost potworny pokrzywdzenie naszego kraju na korzyść innych prowincyji państwa. Warto tu jeszcze raz powtórzyć i

Garść wrażeń z obchodu.

Po raz pierwszy brałem udział w takim obchodzie w Krakowie. Uczestniczyłem w nim z uczuciem syna dzielnicy, w której prawie nic z tego nie jest nam wolno, co tutaj jest dozwolone, i stąd przygotowany byłam na żywiołowy, nieczem niekrepowany, manifestację uczuć patriotycznych ludności Krakowa i Ziemi krakowskiej, mianowicie przy takiej wielkiej uroczystości jak złożenie hołdu promiennemu duchowi Kościuszki. Patrzałem na codopiero minione uroczystości w nastroju podniesionym, a okiem nieprzyjemnym przynależnością do jakiegobądź partji tutejszej, więc nieuprzedzonym, bezstronnem.

Powiem zaraz, co mogło zająć i zająć też oko i serce uczestnika z innej dzielnicy, który pierwszy raz był na takim święcie w Krakowie. Przedewszystkiem żywiołowy, wielki, jak na czasy wojenne i strasznie przerzedzone szeregi młodzieży wiejskiej, udział ludu z powiatu krakowskiego, jego przepiękna banderya konna, pod wprawną ręką p. Wł. Bogackiego i imponujący zastęp kosyńców, zorganizowany przez dzielnego właściciela, członka krak. Rady pow., p. Andrzeja Wiczorka i kilkutyścienne orszak hołnych dziew i niewiast z wsi krakowskiej ziemi, wszystko to w malowniczych, bajecznie kolorowych strojach, jak piękniejszych żaden chyba lud nie posiada. Wszystko to nie żalowało kosztów ni-

drogi, którą trzeba było przeważnie odbyć pieszo, aby uciec tego, co nie garbił chłopską sukmaną i przedkocha tego ludu poprowadził na chrzest obywatelski na krwawe pole Raclawic. I nie rozumiem, jak można było gdzie napisać, że ludu nie było na obchodzie czy w pochodzie. Chyba że właścian nie uważa się za lud. Dotąd, ile wiem, słowo to przedewszystkiem oznacza ludność wiejską, a tej na obchodzie i w pochodzie było właśnie najwięcej, ona w całej prawie uroczystości dominującą odgrywała rolę, ona przeważnie w dniu uroczystości zapelniała Rynek i ulice Krakowa, ona głównie mnogością swoją i barwnością swoich szat przyodzobiała i pochód i oba przedstawienia w teatrach miejskich, ona to długimi sznurkami ciągnęła na mogile „swego” Naczelnika, ona głównie w dniu tym nadawała miastu odświętny wygląd, ona prawie wyłącznie składała wieniec, i jakie wieniec! na grobie, na mogile Kościuszki i na kamieniu węgielnym pomnika, — który swoją drogą, jak mnie zapewniali pomyślni tutejsi, za życia naszego pono nie stał — ona wreszcie ze swoich szeregów wydała najlepszego mówcę uroczystościowego, który rozwinął tak rozumny a patriotyczny program polityki ludowej, że unoszący się w tym dniu nad nami duch Kościuszki mógł z niego radować się, bo to był zdrowy owoc jego posiewu. Nie był lud ziemi krakowskiej, którego tysiące wzięły udział w obchodzie, wcale figurantem, wysuniętym przez „brać starszą” na pokaz, bo tej było zresztą bar-

dzo mało, i nie za jej pieniądze, jak to bywa pono przy wyborach, tylko za swoje własne grosze, a tylko radą i pomocą w zorganizowaniu jego pochodu służyli mu jego długoletni prawdziwi przyjaciele i doradcy jak ks. prob. Labedź i pp. Zborowski i Kowicki, którzy z nim razem pracują w jego kółkach rolniczych i w Radzie powiatowej, i których on za swoich uważa. Tych kilku kontuszowców z powiatu wyglądało raczej na dodatek do wsi a nie odwrotnie. Nie biernym okazem wystawowym na uroczystości był lud wiejski, tylko jej głównym aktorem. Zainteresowany tem, co widziałem, starałem się zbliżyć do niego i poznać dokładniej całe urządzenie ludowej części obchodu i nabrałem z własnych ust tych właścian przekonania, że przywiódł ich tutaj w takiej masie na uroczystość tylko żywy w nich duch Kościuszki i idea w Naczelniku ucieleśniona. Z takim ludem wiele można zdziałać.

Wszystko inne, oczywiście poza podniosłą uroczystością w Katedrze wawelskiej i poruszającym najgłębsze uczucia i najkłębsze struny duszy Polaka, kazaniem ks. dra Caputy, poza niekończącym się udziałem młodzieży szkolnej, sędziwych weteranów z powstania r. 1863 i inwalidów legionowych w pochodzie, zakrawało albo na szablon, albo przedstawiało się banalnie albo było niedostateczne. Szły wprawdzie w pochodzie liczne delegacye korporacyi i Towarzystw różnych, szły cechy z sztandara-

mi, szły reprezentacye instytucyji naukowych, szła garść radnych, niektórzy nawet, nie wiem na co i po co w kontuszach i delach zamiast w mieszczanich czamarach, ale reprezentacye miejskie były przeważnie niewielkie — przecież nie wszyscy poszli na wojnę, — i tak to wszystko poruszało się machinalnie, bez ognia zapалу i entuzjazmu na twarzy i w ruchach, jakby od niechcenia czy z musu, lub z spowolnieniem zwyczajem, od którego nie wypada się uchylić, a już że świeżak trzeba było szukać wszystkich wielkich i mniejszych polityków miejskich, o których tak głośno przy innych sposobnościach.

A gdzie były tak liczne przecieć w Krakowie rzemie robotnicze, diażego, poza kolejarzami, którzy pono zawsze biorą udział w patriotycznych obchodach, nie widziało się choćby liczniejszej delegacyi tych mas w pochodzie z sztandarami i znakami na tablicach, których tak wielką liczbę niesiono w długim, serca radującym pochodzie właścian? Diażego ich odłączono od reszty społeczeństwa i kazano im świecić pamięć autora manifestu polanieckiego na osobnym obchodzie? Jako Poznańczyk, gdzie nie znamy takiego rozdziału, dzielącego robotnika miejskiego od mieszczaństwa, ludu wiejskiego i szlachty przy wszystkich uroczystościach narodowych, nie umiem sobie na te pytania dać odpowiedzi. Toż idea Kościuszkowska winna nas wszystkich łączyć, nie dzielić.

Dekoracya miasta, jaka była niedostate-

czna! Ograniczała się prawie wyłącznie na wywieszenie chorągwi przez właścicieli domów, i to także nie wszystkich, mimo odzwyczajny przydział miast; domy, będące własnością innozemców, żyjących od wienków ze społeczeństwa polskiego, pozbawione były przeważnie tej skromnej dekoracyi, choć przy innych sposobnościach przyozdobione były ochragwiami i chorągiewkami niemieckimi, pruskimi a nawet szwajcarskimi. Na Ryнку poza chorągiewami i także nie na wszystkich domach, widziało się zaledwie cztery czy pięć okien wystawowych pięknie przybranych, poza Bankiem hipotecznym, z którego balkon zwieszały się papierniaki dywan, żadnej innej większej dekoracyi nie było, o tem, co się widziało w oknach wystawnych księgarni i sklepów z papierem, nie warto nawet wspominać, więcej tam panująco na okłame, niż o Kościusce. Nawet tak tania dekoracya okien nalepkami Kościuszkowskimi, zastępująca iluminacyę, nie była powszechna.

Udział mieszkańców Krakowa w uroczystości podaż pochodu. Wprawdzie przepiękny Rynek krakowski jest ogromny, ale Kraków dziś liczy blisko 300 tysięcy ludności. Gdzieś podzielał się w tę niezwykłą piękną, słoneczną niedzielę podczas pochodu „gros” mieszkańców, skoro po wtoreczniu się pochodu na Rynek cała wielka jego polowa przedstawiała widok dziwny i nieszczęśliwy. A gdy wygłaszano mowy uroczystościowe przy kamieniu węgielnym pomnika na maleńkiej mównicy, która zresztą wygląda-

przywzrostli niesłychany fakt, iż gdy w dwumilionowym Wiedniu zwolniono obo-

bowiązki w wojskowych dla celów gospo-

darczych i publicznych 115.000 osób, to z

przeszło sześciomilionowego obszaru Galicy-

ę zwolnienia takie przyznano zaledwie

13.500 osobom! Dlaczego? Czem wytłuma-

czyć tę niesłychaną nierównomierność?

Jeżeli którykolwiek kraj koronny mógł i

powinien był przy wymiarze zwolnień wo-

jskowych liczyć na najdalej idące wzglę-

dnictwo, to przedewszystkiem Galicya, o

której pierś, zasłaniającą resztę państwa,

uderzyła fala inwazyi nieprzyjacielskiej i

która po straszliwych zniszczeniach wojny

potrzebuje najwięcej rąk do dora-

żnej budaj rekonstrukcyi gos-

podarczej. Kraj nasz ma wszelką pod-

stawę, aby oczekiwać w tym względzie wy-

jątkowego nawet traktowania. Tymczasem

nietylko nie doznał żadnych względów, ale

spotkał się z krzyżem pokrzywdzenia,

zastępowano do niego normę wyjątkową,

lecz wyjątkową in minus!

Autorowie interpelacyi wezwali rząd, aby

przede wszystkim zwolnić 22 października.

W najlepszym razie, przy sprzyjającej pogo-

dzie dowóz ziemniaków i ich rozdział odbywał

się może względnie bezpiecznie przed mrozem

do końca listopada b. r., a więc przez okres 5

tygodni. Jeżeli się zważy, że Kraków wedle sta-

tystyki magistratu liczy przeszło 36.000 gos-

podarstw domowych, to na jeden dzień wypadnie

dostawa dla około 1000 rodzin. Jestto liczba

tak poważna, że trzeba będzie zarządy miasta

dolżyć nadzwyczajnej energii, by sprostać

zadaniu. Wprawdzie liczba tysięcy rodzin dzieli

się na różne organizacje samopomocy, które

objęły dostawy ziemniaków dla swych człon-

ków, niemniej jednak nastroją się tu powa-

żne trudności, które pokonać będzie można tyl-

ko nadzwyczajnym wysiłkiem. Spodziewamy

się, że zarząd miasta doloży wszelkich starań,

aby obowiązki należycie spełnić.

Dostawa i rozdział ziemniaków między lu-

dnosć przez organa zarządu miasta uzależnio-

ny jest oczywiście od regularnych transportów

z głębi kraju. I pod tym względem nasuwają

się poważne wątpliwości, czy dostawa będzie

ilościowo dostateczną i regularną, żeby wó-

bec pokryć przypuszczalne zapotrzebowanie i u-

kończyć rozdział do końca listopada potrzeba

dziennie przeszło 50 wagonów. Czy taką ilość

ziemniaków Kraków codziennie otrzyma? Nie

wiemy jakie zarząd miasta posiada pod tym

względem gwarancje, chcemy jednak wierzyć,

że uczyni wszystko, co potrzeba, aby transpor-

ty z kraju regularnie nie dochodziły.

W końcu podnieść jeszcze trzeba kwestyę

rozwoju ziemniaków po mieście. Zarząd mi-

asta zajął stanowisko, że ludność ma odbierać

ziemniaki w magazynach miejskich ludności. Zda-

waloby się przeto, że wszystko jest w zupeł-

nym porządku. Tymczasem jednak podnieść

musimy poważne wątpliwości.

Przedewszystkiem akcy dostawy i rozdziału

ziemniaków między ludność rozpoczyna się bar-

dzo późno. Jutro mamy 22 października.

W najlepszym razie, przy sprzyjającej pogo-

dzie dowóz ziemniaków i ich rozdział odbywał

się może względnie bezpiecznie przed mrozem

do końca listopada b. r., a więc przez okres 5

tygodni. Jeżeli się zważy, że Kraków wedle sta-

tystyki magistratu liczy przeszło 36.000 gos-

podarstw domowych, to na jeden dzień wypadnie

dostawa dla około 1000 rodzin. Jestto liczba

tak poważna, że trzeba będzie zarządy mi-

asta dolżyć nadzwyczajnej energii, by sprostać

zadaniu. Wprawdzie liczba tysięcy rodzin dzieli

się na różne organizacje samopomocy, które

objęły dostawy ziemniaków dla swych człon-

ków, niemniej jednak nastroją się tu powa-

żne trudności, które pokonać będzie można tyl-

ko nadzwyczajnym wysiłkiem. Spodziewamy

się, że zarząd miasta doloży wszelkich starań,

aby obowiązki należycie spełnić.

Dostawa i rozdział ziemniaków między lu-

dnosć przez organa zarządu miasta uzależnio-

ny jest oczywiście od regularnych transportów

z głębi kraju. I pod tym względem nasuwają

się poważne wątpliwości, czy dostawa będzie

ilościowo dostateczną i regularną, żeby wó-

bec pokryć przypuszczalne zapotrzebowanie i u-

kończyć rozdział do końca listopada potrzeba

dziennie przeszło 50 wagonów. Czy taką ilość

ziemniaków Kraków codziennie otrzyma? Nie

wiemy jakie zarząd miasta posiada pod tym

względem gwarancje, chcemy jednak wierzyć,

że uczyni wszystko, co potrzeba, aby transpor-

ty z kraju regularnie nie dochodziły.

W końcu podnieść jeszcze trzeba kwestyę

rozwoju ziemniaków po mieście. Zarząd mi-

asta zajął stanowisko, że ludność ma odbierać

ziemniaki w magazynach i sama je do domu

dostarczać. Wtedy, że brak furmanek uniemo-

żliwia magistratowi rozwój całej ilości ziemni-

aków, nie mniej jednak pewne wyjątki w wy-

życiach uczynione być muszą. Spodziewamy się

też, że projekt użycia pomocy młodzieży szkol-

nej przy rozwózce ziemniaków choćby w ogra-

niczonej mierze będzie zrealizowany.

Nadewszystko zaś koniecznym jest możliwie

największe pośpiech w działaniu. Inaczej bo-

wiem łatwo zdarzyłyby się mogły, że znaczna

część ludności miasta i to prawdopodobnie naj-

biedniejszej, pozostałaby na zimę — bez ziem-

niaków. Zarząd miasta na przed sobą bar-

dzo ciężkie zadanie, a spełnić je może należycie

tylko wówczas, gdy będzie działał możliwie

najsprężniej i zapobiegliwie.

MEMORYAŁ SĄDÓW. Wszystkie sądy i pro-

kuratorye państwa w Galicyi wniosły do mini-

sterstwa sprawiedliwości memoriał w sprawie

poprawy bytu urzędników sądowych. Uza-

sadniająca postulaty niesłychaną drożyzną spo-

wodowaną przez wojnę, memoriał domaga się

między innymi zwrotu spowodowanych wojną

namierzonych wydatków na życie, przez prze-

bieg lat trzech do 1 sierpnia b. r. poniesionych

przez urzędników sądowych i prokuratoryi pa-

ństwa nie z gotowych pieniędzy, bo tych nie

mieli, ale z pożyczek często uciążliwych. Zwrot

ten równać się winien dwuletniej płacy kade-

go urzędnika. Domaga się dalej memoriał wy-

platy stałego miesięcznego dodatku od 1 sier-

pnia 1917, począwszy przez cały czas wojny

w wysokości 100 procent płacy miesięcznej.

Wyplaty całkowitego odszkodowania wojenne-

go po potrąceniu danych zaliczek (jako stało

się w Prusach Wschodnich i na Węgrzech); wy-

platy osobnego dodatku wojennego w okre-

sach zniszczonych albo położonych blisko fron-

tu bojowego.

PROMOCYA. P. Jan Wyród konepista dy-

rektorski w Krakowie, przydzielony do

slużby przy c. k. Jeneralem gubernatorstwie

wojewódzkiem w Lublinie, otrzymał w Uniwery-

sytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

WYSTAWĘ KOŚCIUSZKOWSKĄ zwięzł

W NIEDOMAGANIA RUCHU TRAMWAJOWE-

GO. Piszą do nas: Mieszkańcy Podgórza oraz

dzielnice sąsiednich i gmin podmiejskich (razem

przeszło 40.000 ludności) zwracają się do prezy-

dium miasta oraz dyrektora tramwaju inż. Fl-

szera z gorącą prośbą, aby położył kres obe-

nej misery tramwajowej, która dla mieszkań-

ców Podgórza daje się w skutkach dotkliwie

uczuć. Wobec otwarcia petylej na rynku

podgórskim należałoby przedewszystkiem linię

6 skierować razem z linią 8 do Podgórza. Tyl-

ko w ten sposób zapobiegłoby się obecnie

przepełnieniu wozów kursujących między Kra-

kowem a Podgórzem, z powodu czego część pu-

bliczności nie może używać tramwajów i chodzi

pieszo. Następnie przystanek główny (stacy-

ońcowa) w rynku podgórskim należałoby u-

mieścić w najbardziej ożywionym punkcie ry-

nku tj. naprzeciw Magistratu, a nie pod aptek-

ą p. Łuczki. Wroszcie dla uniknięcia ewentual-

nych nieszczęśliwych wypadków trzona konie-

cznie rynek podgórski należałoby oświetlać, obe-

nie bowiem nie świeci się ani jedna lampa lu-

kowa.

WYDAWANIE ZIEMNIAKÓW NA BONY.

Dochozą nas skargi, że ziemniaki na bony wy-

dawane bywają tylko na placu Jabłonowskich.

W mleczarniach i sklepach miejskich ziemni-

aki na bony dostać nie można. Wydawać

tylko w jednym miejscu powoduje olbrzymie

ogonki i jest jedynym więcej powodem maltre-

towania ludności, która i tak ciężko nabyła ar-

tykuły żywności, w zimie i na deszczu wy-

stawiać musi przez długie godziny. Wydawanie

ziemniaków na bony winno być bezwzględnie

zdecentralizowane w interesie szerokich kół lu-

dnosci.

SPRZEDAŻ KAPUSTY I ZIEMNIAKÓW.

Miejskie Biuro aprowizacyjne zawiadomia, że

sprzedaje kapustę świeżą, głowiastą na placu

drzewnym (ul. Warszawska) i na placu Jabło-

nowskich. — Zakupione ziemniaki można

przeważnie od dnia 22 b. m. odbierać w magazy-

nie miejskim na placu drzewnym (ul. Warsza-

wska).

SPRZEDAŻ CUKRU. Z powodu pojawienia

się fałszywych kart cukrowych na miesiąc paź-

dźnik b. r. Magistrat celem zapobieżenia wy-

kupowaniu cukru na te karty, zarządza, co na-

stępnie: 1) Począwszy od dnia 20 b. m. tj. od

soboty wolno sprzedawać cukier tylko na kar-

ty kontrolne, zaopatrzone urzędową pieczęcią

właściwego Biura okręgowego, zamieszczoną

na odwrotnej stronie karty i podpisem kierow-

nika Biura. 2) Kupcy sprzedający cukier są

obowiązani karty cukrowe zebrane od publi-

czności po dzień 19 b. m. zwrócić we właści-

wych Biurach okręgowych Magistratu najpóź-

niej do dnia 22 b. m. włącznie. — Po tym ter-

minie Biura nie będą przyjmowały od kupców

kart kontrolnych. Rozporządzenie niniejsze do-

tyczy także hurtowników, sprzedających cukier

na karty kontrolne. 3) Osoby, które dotychczas

jeszcze nie zrealizowały kart kontrolnych, win-

ny się zgłaszać we właściwych Biurach okrę-

gowych celem zaopatrzenia niezrealizowanych

kart urzędową stampilią i podpisem kierownika

Biura.

Z Polski i ze świata.

PODHALU odbyły się w dniu 14 i 15 paź-

dźnika. — Miasto Nowy Targ było pięk-

nie udekorowane. Dnia 14 ogodził 10 ruszył

liczny pochód z przed magistratu do Kościółki,

gdzie odbyło się nabożeństwo, podczas które-

go ks. Mirek z Cz. Dunajca wygłosił patryo-

tyczne kazanie. Następnie pochód udał się

przed ratusz. Z balkonu ratusza dyr. gimn. Dr

Krotoski wygłosił okolicznościowe, pełne gło-

sobkich myśli przemówienie. Odpiewaniem pie-

śni narodowych przez członków chóru ludowe-

go zakończyła się pierwsza część uroczystości.

Komitet sprzedawał odznaki Kościuszkowskie

i zbierał datki na Litwę. W uroczystości wzięli

udział i włościanie ze Spizy.

Wieczorem, w pięknie przystrojonej sali So-

koła, zgromadziła się ludność miasta ze wszyst-

kich sfer w ogromnej liczbie na uroczysty

wieczorek. Po produkach wokalnych prof.

Ogrodzinski wypowiedział odczyt o zasługach

i znaczeniu Kościuszki.

W poniedziałek młodzież gimnazjalna i

szkół ludowych zgromadziła się w kościele na

nabożeństwo solenne, na którym ks. Woje-

wodzie wygłosił podniosłe kazanie. Po nabo-

żeństwie młodzież zapelniała salę Sokoła, gdzie

po zagajeniu przez prof. Bułę, uczeń Janikie-

wicz wygłosił odczyt o Kościuszcze. Po odpie-

waniu pieśni narodowych i po pochodzie po

południu pod pomnik Mickiewicza i gorącej

mowie prof. Stępnia, zakończyły się obchody

Kościuszkowskie. Wykłady o Tadeuszu Ko-

ściuszcze, staniem zarządu wykładów powszech-

nych Uniwersytetu Jagiellońskiego, odbywają

się po wsiach Podhala.

DOM LUDOWY IM. KOŚCIUSZKI. Żywy po-

mnik ofiarował T. Kościuszcze w setną ro-

cznicę zgonu lud z gminy Choczni pod Wado-

wicami. Celem uczczenia tej rocznicy zwołał

zarząd miejscowego Kółka rolniczego zebranie

członków. Obszerna sala domu ludowego

Biuletyn austro-węgierski.

Wiedeń, dn. 21 bm. 1917.

Urzędownie ogłaszają dn. 20 bm.

Na zachód od jeziora Ochryda rozbił się atak francuski w skoncentrowanym ogniu baterji. Poza tem niema nic do doniesienia. Szef sztabu generalnego.

Biuletyn niemiecki.

Berlin, dn. 21 bm. 1917.

Urzędowo ogłaszają dn. 20 bm.

Zachodni teren:

Front wojsk ks. Ruprecht: Przy niepo- myślnych warunkach obserwacyjnych była walka działowa we Flandryi słabszą niż w dniach poprzednich a tylko na kilku odcin- kach między lasem Houthoult a Deule wzmagała się chwilami. Na kilku punktach stoczono potyczki wywiadowcze, w tem także i w Artois i na północ od Saint Quen- tin. Przebiegły one dla nas pomyślnie.

Front niem. następcy tronu: Bitwa arty- leryj na północny-wschód od Soissons trwa dalej. Z gwałtownością, która tylko w nocy przejściowo osłabia zwalczają się zgrupowa- ne tam masy artyleryj z nadzwyczajną siłą. Nieustanny masowy ogień z miotaczy min zamienił położoną na przedzie strefę walk między Vauxaillon a Braye, w pole wyrw. Odosobnione natarcia francuskich podjazdów wywiadowczych odparliśmy. Do- tąd nie było większych ataków. Na wschód od Mozy wzmogła się wczoraj po południu czynność ognia. Przywiedliśmy jeńców z kilku podjazdów.

Wschodni teren.

Wysadziliśmy wojska także na wyspie. Dagoe, gdzie już przed kilku dniami usado- wiły się oddziały wojsk marynarki celem zabezpieczenia upatrzonej miejsc wyładowa- nia. Operacje, jakieśmy tam wdopyli przebiegają planowo. Na przestrzeni od wy- brzeża morza Bałtyckiego aż do morza Czarnego nie wydarzyło się nic ważniejszego.

Front macedoński: Na zachodnim brzegu jeziora Ochryda odrzuciliśmy kompanie francuskie, które atakowały. Koło Monasty- ru, w łuku Czerny i na Dobropolju ożywił się ogień.

Pierwszy jęń. kwatermistrz Ludendorff.

Wieczorny biuletyn niemiecki.

Berlin. B. kor. Biuro Wolffa wieczorem. We Flandryi czynność ognia w zmiennej sile. Na półn-wschód od Soissons rozwinęły się znowu gwałtowne walki arty- leryj. Na Dago robimy postępy. W Ma- cedonii nie udało się francuski atak na zachód od jeziora Ochryda.

Przeniesienie stolicy do Moskwy.

Petersburg. B. Kor. Pet. Ag. Tel. donosi: Wobec nowego położenia strategicznego rząd wydaje zarządzenia, zmierzające do opróżnienia stolicy. Utworzono w tym celu specjalną komisję. Rząd uda się prawdopodobnie do Moskwy i osiadł na Kremlu. Również konstytuanta będzie obradowała w Moskwie. Opróżnienie stolicy nastąpi stopniowo i tylko na wypadek konieczności. Co do parlamentu następnego, którego otwarcie jutro nastąpi, odbędzie on pierwsze swe posiedzenie w Petersburgu, potem przeniesie się do Moskwy.

Wiedeń. (Telefonem). Ze Sztokholmu do- noszą jakoby rząd rosyjski wydał polecenie ewakuacji Kronsztađu i Bałty- ckiego Portu. W Moskwie czynione są już przygotowania dla pomieszczenia władz centralnych z Petersburga. Wszystkie wiel- kie hotele zostały wynajęte na biura i już obecnie opróżnione z gości na rozkaz gene- rała gubernatora. Adaptacje są w toku. Rów- nież domy prywatne wynajęto na urzędy. W mieście oczekują w najbliższych dniach przesiedlenia się władz.

DLACZEGO ZATOPIONO „SŁAWĘ“.

Petersburg. B. kor. Pet. aj. tel. Minister marynarki udał się do floty bałtyckiej. Przed odjazdem oświadczył on wobec dzien- nikarzy, że wyjazd floty rosyjskiej przeciw flocie nieprzyjacielskiej był czynem wielkiej odwagi, gdyż okręty nieprzyjacielskie były w wielkiej przewadze. Pancernik „Sława“ nie mógł z powodu uszkodzenia podążyć do cofającej się floty, więc go zatopiono, aby zamknąć w cieśninie drogę nieprzyjacielowi. Szef sztabu admira- lskiego Kapnist oświadczył między in- nymi, że łódzie podwodne rosyjskie nie mo- gły z powodu wzburzonego morza brać u- działu w walce.

FLOTA NIEMIECKA POD OZYLIĄ.

Petersburg. B. Kor. Pet. Ag. Tel. Sztab admirałski donosi: Według relacji poste- runków obserwacyjnych i sprawozdań o-

krętów patrolujących i łodzi podwodnych można obecnie w przybliżeniu stwierdzić li- czbę okrętów floty niemieckiej, które brały udział w walce. Było ich mianowicie około 10 wielkich okrę- tów bojowych, w tem dwa najnowsze- go typu „Kaiser und Koenig“, około 10 krążowników, najmniej 50 torpe- dowców, z tego 20 nowego typu „Koenig“, oraz 8-10 łodzi podwodnych. Okretem tym towarzyszyła wielka liczba statków do wyławiania min, statków pomo- cniczych, okrętów transportowych i hydro- planów.

ZATONIĘCIE „OCHOTNIKA“.

Berlin. „Berner Bund“ donosi z Peters- burga: Na ostatnim posiedzeniu Rządu Tymczasowego podał rosyjski minister ma- rynarki do wiadomości, że rosyjska łódź torpedowa „Ochotnik“ zatonięła na morzu Bałtyckim wraz z całą załogą.

W Infantach.

Lugano. Według wiadomości, otrzymana przez „Corriere della sera“ z Petersbur- ga, wyrażają naczelną sferę militarną prze- konanie, że od czasu zdobycia przez Niem- ców wyspy Ozylii, prawie skrzydło rosyjs- kiego frontu zachodniego jest zagrożone, skutkiem czego front rosyjski będzie musiał być cofnięty na linię Reval - Hap- sal - Pernau - Rawast. Również w odcinku na północny wschód od Rygi bę- dzie — jak się zdaje — potrzebne cofnięcie się aż do linii Wenden - Walk. W od- cinku Dżwińska oczekiwano są nowe niemieckie przedsięwzięcia. Nadto panuje obawa pojawienia się Zeppelinów nad Pe- tersburgiem, dla których wyspa Ozylii może być wygodnym punktem oparcia.

KOMUNIKAT ROSYJSKI.

Wiedeń. Komunikat rosyjski z 18 bm. Front północny, zachodni, połud. zachod. i rumuński: Ogień karabinowy oddziałów wywiadowczych. W nocy z 16 na 17 przele- cił nieprzyjacielski Zeppelin nad miastem Pernau i rzucił bomby. Sześć domów zo- stało zniszczonych.

ANARCHIA W ROSYI POŁUDNIOWEJ.

Londyn. B. kor. Biuro Reuters. „Times“ do- noszą z Odessy 14 b. m.: W Rosyi połud- niowej, w Kijowie, Rostowie, dalej na Krymie i Besarabii wzmaga się a- narchiczne stosunki w sposób niepokojący. — Pojawiają się bandy rozbójnicze, które napa- dają na osoby cywilne i wojskowe.

Z frontów bojowych.

Wiedeń. B. kor. Z wojennej kwatery praw- szej donoszą: Front macedoński. Fran- cuzi przygotowywali atak od dłuż- szego czasu na grzbiet górski, ciągnący się na zachód od jeziora Ochryda. Nasze ba- terje otworzyły przeciw postępującym na- przód Francuzom skuteczny ogień. Atak Francuzów załamał się. W obszarze na zachód od Monastyru była czynność ar- tyleryj żywsza niż zwykle. Front włoski. Na całym froncie nad Soczą utrzymywali Włosi bezustanku potężny ogień przeska- dzający, na który stosownie odpowiadali- my. Nasza artylerja spowodowała eksplozję składu amunicyj włoskiej koło jeziora Dobród. Ani tutaj, ani też na frontach karyntyjskim i tyrolskim nie przychodziło do walk piechoty. Pada deszcz.

KOMUNIKAT WŁOSKI.

Wiedeń. Komunikat włoski z 19 bm.: W nocy z 17 na 18 odbyła na frontach try- denckim i karyntyjskim żywa miejscowa akcja bojowa. Działalność nie- przyjacielska skierowywała się z szczegól- ną zaciętością przeciw naszym liniom między dolinami Posina a Rio Fredde, gdzie udało się nieprzyjacielowi, po ataku maso- wym i skoncentrowaniu ognia, zająć stano- wisko na północ od Monte Majo oraz wtargnąć do pozycji na wschód od Cal- gari. Z pierwszego wyrzuciliśmy go ener- gicznym kontratakiem, z drugiego zaś wy- pędziliśmy go naszym ogniem. Wzięliśmy do niewoli około 40 żołnierzy i 3 oficerów. Na Monte Mesola (Wysokie Avisio), na północ przelęczy Monte Croce di Co- mello między Pal Grande a Pal Piccolo, oraz na Monte Granuda zo- stały silne oddziały nieprzyjacielskie zmu- szone do ucieczki. Na froncie Alp Julij- skich załamał się w naszym ogniu atak, wykonany na północno zbroca góry San Gabriele przez oddziały szturmowe, miotające granaty ręczne.

Na zachodzie.

Berlin. B. kor. Biuro Wolffa. Ogólna dłu- gosc frontu zachodniego trzymanego przez Niemców wynosi 685 km., z tego 545 km. przeciw Francuzom, 140 km. prze- ciw Anglikom. Ołbrzymie zapasy roz- grywają się przeważnie na ziemi francusko- belgijskiej. Niemcy obsadzili 19.290 km. kw. Francji i 28.980 km. kw. Belgii, razem 48.200 km. kw. natomiast Francja obsa- dziła tylko 900 km. kw. ziemi niemieckiej przeważnie gór w południowo zachodniej Lotaryngii. Do dnia 10 sierpnia wzięli Niem-

cy do niewoli 54879 Anglików i 402.794 Francuzów oraz zdobyli do dnia 26 czerwca 2418 dział francuskich i angielskich.

Francuskie cele wojny.

Paryż. B. Kor. W izbie podczas dyskusji nad ogólną polityką rządu oświadczył prez. ministrów Painlevé, że dyskusja musi wykazać, czy rząd posiada jeszcze zaufanie Izby. Premier jest przekonany, że sprzymie- rzeni dźwierz zwycięstwo w swych rękach, jeżeli utrzymają się w karności i poczynią wszelkie wysiłki. Następnie oświadczył Painlevé, że cele wojne Francji pole- gają wyłącznie na przywróceniu jej praw, zwłaszcza na zwroceniu Francji Alzacy i Lotaryngii. Wojna musi być prowa- dzona wszelkimi środkami, wszystkie źró- dła pomocnicze sprzymierzonych muszą być wykorzystane, aby ten cel osiągnąć. Jeżeli bę- dziemy szli oddzielnie, cel, do którego dą- żymy, stanie się dalekim. Współpraca przy- jaciół angielskich z nami jest dobrze uło- żona. Obecnie toczą się rokowania co do rozszerzenia frontu angielskiego. Oświadczenie Kuehlmana, że Alzacy i Lotaryngia nigdy nie będą odstą- pioną, było wyzwaniem, na które Lloyd George odpowiedział innem wyzwaniem, że Anglia będzie stać po stronie Fran- cji, aż Alzacy i Lotaryngia zostaną zde- aneksjonowane. Wreszcie Izba przyjęła por- ządek dzienny, wyrażający rządowi zaufanie.

ZAPOWIEDZ OŚWIADCZENIA LLOYDA GEORGEA.

Wiedeń. Telefonem. Z Londynu donoszą do Rotterdamu iż na sobotę 27 bm. zapo- wiedziana jest mowa Lloyda Georgea, na której wyłuszczy tenże stanowisko Anglii wobec noty papieskiej.

Ententa o Bułgarii.

Wiedeń. Telefonem. Londyński dziennik „Morning Post“, omawiając sprawy bałkań- skie, donosi, jakoby Bułgaria powtórzyła swą propozycję zawarcia odrębnego pokoju z ententą, starając się zarazem przekonać dyplomację angielską, iż byłaby skłonna porzucić swych dotychczasowych sojuszników, o ileby otrzymała zapewnienie, że otrzyma obsadzone przez siebie ob- szary greckie, serbskie i rumuńskie. Z podob- nemi zamysłami nosi się rzekomo Turcy.

Przesilenie gabinetowe we Francji?

Wiedeń. Telefonem. Do Zurychu nadesz- ły wiadomości, że wkrótce należy spodzie- wać się dymisji całego gabinetu francu- skiego.

Zjazd socjalistyczny w Würzburgu.

Würzburg. B. kor. Zjazd socjalno-demo- kratyczny zakończył wczoraj swoje obrady. Poseł Eberg wygłosił kołcową przemowę, w której podkreślił, że zjazd ostatni dał obraz solidarności partji. Poseł Schmie- d z Meissen podniósł zarzut, że zjazd nie wy- raził należycie nastroju istniejącego w par- tyi. Wreszcie p. Eberg i Löwe podkreśliłi, że zwolnienie zjazdu nastąpiło ściśle wedle przepisów organizacyjnych, że żadnego mandatu nie zekwestjonowano i nie było w tej mierze żadnego protestu.

O postulaty Koła polskiego.

Wiedeń. (Telefonem). Na skutek piąt- kowych narad rządu z Kołem polskiem, u- dał się do naczelniej komendy armii min. Hoefler, celem przedstawienia jej postula- tów Galicji i uzyskania przyzwolenia na za- stosowanie się do żądań kraju.

Echa mowy posła Głabińskiego.

Wiedeń. Mowie posła Głabińskiego go poświęcają pisma wiedeńskie obszernie omówienia. „N. Freie Presse“ podkreśla o- świadczenie mowcy polskiego o konieczności rozwiązania kwestji polskiej w drodze międzynarodowej i czyni mowca zarzut, że nie określił jak sobie Polacy wyobrażają swój stosunek do swych oswo- bodzicieli. Polacy powinni bowiem wiedzieć, iż państwo polskie liczące 12 mil. ludności e- wentualnie (gdymy nawet przybyła Galicja) 18 milionów, w dzisiejszej Europie nie mo- głoby istnieć bez oparcia się o wielkie pań- stwo. Mamy przekonanie — pisze „Presse“ w długim, analogiami historycznymi naszpiko- wanym artyk. — że Polska w swym wła- snym interesie przyłączy się tylko do mo- carstw centralnych, byłoby jednak pożąda- ne, gdyby to było wypowiedziane z więk- szą jasnością. Posłowie niemiecy z Austrii, chcieliby nawiązać przyjacielskie stosunki z posłami polskimi w Galicji, jed- nak dr. Głabiński śle swe pozdrowienia tylko... na stronę czeską. Posłowie niemieccy chcieliby razem z polskimi pracować nad odbudową Austrii, lecz życzenie to w mowie pos. Głabiń- skiego nie znajduje odzwiedku. W każdym razie ważna jest dla obecnej sytuacji parla-

mentarnej wieść, iż Koło polskie nie chce odmówić rządowi budżetu.

W inny ton uderza „Reichspost“. W mo- wie dra Głabińskiego dopatruje się ona dwóch programów; maksymalnego i mini- malnego. Pierwszy — pisze „Reichspost“ — zmierza jako „program idealny“ do zjedno- czenia i samodzielności całej Polski i ma być przedłożony kongresowi pokojowemu, drugi zaś ma na celu ziszczenie życzeń pol- skich przez czynny udział w austriackim życiu konstytucyjnym — nie naruszając przez to programu idealnego. W ten spo- sób nastąpiło proklamowanie ideologii lojal- nej i redenty polskiej, a zarazem rzucono nieco światła na politykę naszych Polaków, którzy po kilku miesiącach podejmują zno- wu realną politykę.

W dalszym ciągu swych wywodów wy- łączył „Reichspost“ dr. Głabińskiego słowa podziękia dla Stranckiego, podnosząc z drugiej strony z uznaniem słowa jego o Ru- sinach.

Marmelada.

Wiedeń. B. kor. Urząd żywnościowy o- głasza rozporządzenie, regulujące obrót mar- meladą. Marmeladę przydzieli polityczna władza krajowa zasadniczo gminom, ja- ko też takim organizacjom, które już teraz bezpośrednio zaopatrzone są artykułami spożywczymi, gospodarowanymi przez pań- stwo. Dyspozycya marmeladą w gminach i w gminach, w których przydzieli się marmela- da, może być ona wydana tylko za kartą le- gitymacyjną, która uprawnia na pobór 1 kg. marmelady na głowę na czas 6 ty- godni i to najwyżej do 4 osób na rodzinę i z wykluczeniem osób, które w tej fam- lli się stołują. Cena maksymalna na marme- ladę będzie oznaczona w najbliższych dniach. Co się tyczy poświadczeń transpor- towych dla owoców, to zwraca się uwagę, (ponieważ panuje zawsze jeszcze mylnie za- patrywanie, że do pośyłek owoców koleją, lub parowcem wymagane są bezwarunkowo poświadczenia transportowe), że pośyłki ta- kie owoców (koleją lub parowcem) w sta- nie świeżym tylko o wadze 50 kg. lub wy- żej, podlegają przymusowi transporto- wemu, natomiast pośyłki owoców i konser- wów owocowych bez względu na ich wagę mogą nastąpić na podstawie poświadczenia transportowego, które wydaje centrala za- opatrzenia owocami i jarzynami w Wiedniu. Pośyłki konserw owocowych pocztom pod- legają zezwoleniu centrali powyż wymienio- nej, względnie odnośnej centrali krajowej.

Wiadomości telegraficzne.

Hydroplan niemiecki w Finlandji. Sztokholm. B. kor. „Aftenbladet“ donosi z Haparandy: W środę pojawił się nad wybrze- zem koło Helsingforsu niemiecki hydroplan. — Milicya nakazała pogasić latarnie uliczne i wstrzymać ruch tramwajowy. O podobnym wy- padku donoszą z Abo.

Chiny sprzedały okręty austriackie.

Wiedeń. B. kor. Według wiadomości otr-zymanych przez ministerstwo spraw za- granicznych, jeszcze przed wypowiedzeniem wojny przez Chiny sprzedane zostały chiń- skim przedsiębiorcom trzy okręty austriac- kiego Lloydu, które znajdowały się w por- tach chińskich. Były to okręty Silesia Bo- hemia i China. Cena sprzedaży wynosiła 4 miliony dolarów w złocie.

Nieprawdziwe wieści.

Berlin. B. kor. Biuro Wolffa. Dzienniki skandynewskie przynoszą wiadomość z Pe- tersburga o buntach w armii niemieckiej o- raz o silnym wrzeniu w tej armii. Jest to komiczne, że właśnie z rosyjskiej strony rozszerzają obecnie takie wiadomości i to właśnie po świetnych sukcesach wojska niemieckiego i floty na morzu Bałtyckim i wyspach. Rosyjskie kierownictwo armii mia- ło chyba sposobność przekonać się o tem, jaką wartość bojową mają wojska buntu- jące się.

Ograniczenie żeglugi na wodach Anglii.

Kolonia. B. kor. „Koenische Ztg“ donosi z Kopenhagi: Wedle dziennika „Politik“, maj- kowie norwescy, którzy byli w służbie na sta- tkach, krążących koło wybrzeża angielskiego, powrócili do Bergen, opowiadają sensacyj- ne rzeczy o zmniejszeniu się ruchu okrętów ko- ło zachodni. wybrzeża Anglii. Powody zmnie- szenia się ruchu nie są dokładnie znane, ale przypuszczają się, że wstrzymanie ruchu wybrze- żnego spowodowane zostało pewnymi opera- cjami floty niemieckiej, w szczególności łodzi podwodnych. W każdym razie o- graniczenie ruchu daje powód do tajemniczych pogłosek.

VII-ma pożyczka — 12 i pół miliarda marek.

Berlin. B. kor. Według dotychczasowych zgłoszeń wynik siódmej pożyczki wojennej niemieckiej dał 12 i pół miliardów marek. Nie licząc zgłoszonych do wymiany papie- rów dawniejszych pożyczek wojennych. Ra-

zem więc w trzecim roku wojny naród niemiecki dał na pożyczki wojenne więcej niż 25 i pół miliarda marek.

Strejk w Budapeszcie.

Budapeszt. B. kor. Weg. biuro koresp. Na- jednej z linii kolei elektrycznej w Budapeszcie zaszedł dziś o godz. 7 wieczorem ćwierćgodzi- ny demonstracyjny strejk. Funkcjonariusze kolei elektrycznej demonstrowali przeciw do- tychczas obowiązującemu zakazowi organiza- cji na zasadach socjalistycznych. Równocze- śnie odbyło się masowe zgromadzenie funkcyj- nariuszy, na którym zapadła uchwała zorgan- izowania się na podstawach socjalistycznych. Po ćwierćgodzinnym strejku, ruch kolei pod- jęto.

Uczczenie gen. Boehm-Ermollego.

Lwów. B. Kor. Wczoraj przed południem odbyła się uroczystość uczczenia zasług gene- rał-pulkownika Boehm Ermollego, urządzone przez zarząd miasta. O g. 11 przepeł. odsonięto tablicę orientacyjną na hotelu Krakowskim z napisem: Ulica Ed- warda Boehm Ermollego. (Dawna ulica Pańska). Do zebranych przemówił zastępca komisarza rządowego Fiedler. Odpowiedział mu gen-major Nowotny. Następnie o godz. 12 odbyło się w ratuszu wręczenie medalu na cześć oswobodziciela Lwowa. Po wpro- wadzeniu do sali gen. Boehm Ermollego przemówił do niego dr. Rutowski, wrę- czając mu złoty medal wybitny na jego cześć z podobizną i napisem „Eduardo Boehm Er- molli gratiam referens Leopoldis“ zaś na re- wersie „Stat sua cuique dies gloriae“ 22/VI 1916“. Gen. Boehm Ermolli gorąco podzię- kował.

PRZYJECHALI DO KRAKWA:

HOTEL FRANCUSKI. Br. Józefowie Lewa- towscy z Myślenic; Janina Lisowska z Rzeszowa; Róża Chrzyszczewska z Gródka Jagiela; Marja Jarochowska z Przeworska; Ks. Ferdynand Do- bijs z Rzeszowa; Gabryela Lepkowska z Sano- ka; Włodzimierz Zawilski z Kazimierzy Wielk.; Dr. Teofilowicz Szankowsky z Wierzbna; Anna Boch- dan z Lwowa; Dr. Karol Pers z Zamościa; Stani- sław Borowiec z Reichenberga; Stanisław Pański z Nowego Targu; Ignacy Rosiński z Przeworska; Jan Ryniewicz z Mielca; Julianowie Targowsky z Winiar; Tadeusz Dryszkiewicz z Lwowa; Dr. E. mił Biedrzycki z Lwowa; Ignacy Golaszewski z Krasnostawu; Eugeniusz Błański z Warszawy.

NADESLANE.

Władysław Mossor radca sądowy, c. k. porucznik audytor, obrońca w sprawach wojskowych, otworzył kancelaryę adwokacką w Tar- nowie, przy ulicy Bernardyńskiej L. 23.

DENTYSTA Dr ŻURAKOWSKI przydzieli się 2117 na ulicę św. Krzyża 7, I. piętro.

PIEKARNIA EUROPEJSKA (dawniej Stefana Staraka) Kraków, ul. Kochanowskiego I. 22.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, iż objąłem w posia- danie Piekarnię Europejską znaną od lat dawnych w Krakowie z wyrobu swojego znakomitego pieczywa. Na tej więc drodze ośmielam się zawiadomić Szan. P. T. Publiczność, iż przyjmuję w pisy na nowe legitymacje poboru chleba wypieku w mojej piekarni — oraz proszę uprzejmie o łaskawe zaszczycenie mnie swym odbiorem chle- ba — a mojem zaś usilnem staraniem będzie w zupełności zadowolić mych Szan. P. T. Odbiorców, dobrym i zdrowym wypiekim chleba. Polecając się łaskawej pamięci Szan. P. T. Publiczności, kreślę się z poważaniem Antoni Tatarka, właściciel piekarni.

Wybór nowel ludowych: Edmund Zechenter: „Walkowe kochanie“, Gebethner i Sp. Kraków 1917. Cena 3 kor. Tegoż autora: „Z Chłopskiej niwy“. Z przed- mową Kazimierza Tetmajera. Gebethner i Sp. Kraków 1909. Cena 1 K 50 hal.

Logo: Za duszę 4 p.
Ludwika Klemensiewiczza
Radcy sądu krajowego wyższego i adwokata, odbędzie się jako w pierwszą rocznicę śmierci **Nabożeństwo żałobne** we wtorek dnia 23 października 1917 roku o godz. 9 rano w kościele OO. Reformatorów, na króte Krewnych i Znajomych zaprasza rodzina.

Obrazki na pamiątkę pierwszej Komunii Świętej, Stacje Męki Pańskiej, Feretrony, Figury z drzewa i z masy i Obrazy do Ołtarzy

połącza: **KAZIMIERZ ZAJACZKOWSKI** Hurtowny i częściowy Skład artykułów dewocyjnych, Kraków, Plac Maryacki L. 8.

Dekad półści!

TEATR MIEJSKI
IM. JUL. SŁOWACKIEGO

W niedzielę 21 października b. r. o godz. 3 popołudniu
ZEMSTA

Komedia w 4 aktach Al. hr. Fredry (ojca).
W głównych rolach:
Bożena Leonard, Feldman Ferd., Jednowski M.,
Noskowski Zygmunt, Różewicz Karol,
Kosmowska Agn., Majrowska Marya.

W niedzielę 21 października b. r. o godz. 7 wieczorem
NIGDY ZAPÓŻNO

Komedia w 4 aktach Bernsteina i Wolfa.
W głównych rolach:
Biesiadecki Zygmunt, Jarnalski Stanisław, Je-
dnowski Marian, Kosciński Włodzimierz,
Jarszewski Wanda, Rolter Amelia, Zarzycka Z.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.
Poniedziałek: „Nowa Defanira”.
Wtorek: „Nigdy zapóźno”.

TEATR LUDOWY

ULICA RAJSKA NUMER 12.

W niedzielę dnia 21 października b. r. o godz. 3 pop.
KROLOWA PRZEDMIESCIA

wodwidł w 5 aktach K. Krutłowskiego.
W głównych rolach: Boehlke, Kalinowski, Kola-
wa, Korcek, Konarski, Kucharski, Motyczyn-
ski, Przystański, Szmid.
Panice: Turłowicz, Wostrowska.

W niedzielę 21 października b. r. o godz. 7 wiecz.
PRZEKUPKA WARSZAWSKA

obraz historyczny w 5 odsłonach A. Heilichowskiego.
W głównych rolach Panie: Bilińska,
Gajewska, Olska.

PP.: Berski, Boelke, Kalinowski, Ki-
jowski, Kolwas, Konarski, Korcek,
Kucharski, Motyczynski, Przystań-
ski, Schmid, Senowski, Topolski.

Repertuar teatru ludowego.
Poniedziałek: „Dookoła miłości”.
Wtorek: po raz pierwszy „Glejt”.

TEATR ŚWIETLYN
„UCIECHA”
UL. LISTOPADA 16.

Od niedzieli 14 października b. r.
Fajomenalna sensacja!
Nordisk!
CYRK WOLFSONA

„Dziewczę podziemnego świata”
patentowa wykonana przez firmę „Nordisk”.
Codziennie koncerty najwybitniejszego ze-
spółu artystów Krakowa, złożony z 12 osób.
Ceny miejsc z powodu niesłychanych kosz-
tów wyjątkowo podwyższone.

Początek przedstawień o g. 4-15 pop.

Od niedzieli 14 października b. r.
Wielki film sensacyjny
JOE DEEBS
detektyw w obrazie.
Wesele w klubie excentryków
4 części.

Początek przedstawień o g. 4-15 pop.

TEATR ŚWIETLYN
PROMIEN
DIEKA PODWAJESKIE

Od niedzieli 14 października b. r.

Wielki film sensacyjny
JOE DEEBS
detektyw w obrazie.
Wesele w klubie excentryków
4 części.

Początek przedstawień o g. 4-15 pop.

TEATR ŚWIETLYN
PROMIEN
DIEKA PODWAJESKIE

Od poniedziałku 15 do czwartku 18 października

Gunnar Tolnass
w dramacie egzotycznym

Ulubienica Maharadży
Początek przedstawień o g. 4-15 pop.

KINO-WANDA
UL. ŚW. GERTRUDY NR. 5.

Od 19 do 22 października b. r.

MAŁA DORCIA
dramat w 4 aktach.

Leon, przyjaciel wdówek
komedia.

KINO LUBICZ
UL. LUBICZ L. 15, ebok dworca kolejow.

Od 19 do 22 października b. r.

TUBEROSA
dramat w 4 aktach.

Andzia w zalotach
komedia w 3 aktach.

KINO OPIEKA
ULICA ZIELONA NUMER 17.

Od 19 do 22 października b. r.

CZARNA KULA
dramat w 3 aktach.

Noc poślubna
komedia w 8 aktach.

KINOTEATR SZTUKA
HOTEL SASKI,
ul. św. Jana L. 8.
Od czwartku 18 do środy 21 października
Turecka księżniczka
fenomenalny dramat detektywiczny w 4 aktach, najwspanialszy film.
Występ króla detektywów Sturta Webbsa.
Nadto komedia, zdjęcie z natury, tygodnik.
Początek o godz. 4 1/2. (Niedziela o 2).

KSIĘGARNIA I SKŁAD NUT
S. A. KRZYŻANOWSKIEGO W KRAKOWIE
poleca aktualne wydawnictwa:

J. GRABIEC: Dzieje Polski Niepodległej.
— Dzieje porzobioru Narodu polskiego.
— Powstanie styczniowe 1863—1864.

WE. KONOPCZYŃSKI: Librum veto.
Dr. B. LIMANOWSKI: 120-letnia walka na-
rodu polskiego o niepodległość z liczne-
mi ilustracjami.
— Dzieje Litwy.

Mapa Królestwa Polskiego i przyległe pro-
wincje Austrii, Niemiec i Rosji,
w skali 1:750.000.

Rejestr alfabetyczny do tejże mapy, za-
wierający 20.000 nazwisk.
L. WASILEWSKI: Krasny wschodnie. Litwa
i Białoruś. — Podlasie i Chelms-
zczyzna. — Galicya wschodnia. —
Ukraina. 2135

Pluskwyz z zarodkami
jakoteż wszelkie robactwo
niszczące najskuteczniej i najpewniej bezwonna
ESENCJA FIXFORT.

Dostarcza przez odpowiednich kupców
lub bezpośrednio z fabryki Ludwik
Vajda, Wiedeń VII., Stiftgasse
27 VI. dostawca miejskich i wojskowych
władz, zakładów, sanatoriów i t. d.

Ceny: 1-kg. flaszka kor. 20 — 1/2 kg. kor.
kor. 14 — 1/2 kg. kor. 10 — 1/2 kg. kor.
kor. 7 — 1/2 kg. kor. 5 — za przedpłatą
albo też za pobraniem pocztowym. — Za
porto pocztowe i opakowanie dolicza się
do wagi 5-kg. 1 kor. Odsprzedawcy o-
trzymują odpowiedni rabat. 2194

„UNIVERSUM”
Dom komisowo-handlowy i Biuro ogłoszeń
Kraków, ul. Karmelicka L. 9,
przyjmuje prenumeratę do wszystkich dzienników
z odnośnieniem do domu lub bez.
Zadaniem naszym będzie, ażeby każdy prenumerat
otrzymywał dziennik bezpośrednio po wyjściu z druku.
2187 Z poważaniem Zarząd.

Poszukuje się
do wynajęcia
mieszkania z komfortem,
składającego się z 5 lub 6 pokoi w
pobliżu Małego Rynku od 1 kwietnia ewen-
tualnie zaraz.
Zgłoszenia pod „Mieszkanie” do Admini-
stracji „Głosu Narodu”. 2195

Przyjmujemy do naprawy i kupujemy
przepracowane i zepsute
Dynamomaszyny i motory elektryczne
dla rozmaitych rodzajów prądu i napięcia.
Na wszelkie zapytania służymy odwrotnie szcze-
gółowemi informacjami oraz najdogodniejszymi
oferdami. 1981

Warszaty dla naprawy maszyn i narzędzi rolniczych
„NAPROL” Kraków, św. Wawrzynca L. 25.

Wysyła opłatnie za zaliczką:
Babki, torty sortowane
125 szt. K. 105-50.

KOTLETY JARSKIE
60 szt. K. 57-50.

Mydełka toaletowe wielkie
10 szt. K. 65-50. 2101

Proszki jajowe, Pieprz mielony prawdziwy i t. p.
M. Deblessen, Dolina, Galicya.

Automatyczna
Pułapka na szczury
K. 6-20, na myszy K. 4-80. Chwyta bez nastawiania
do 40 sztuk przez jedną noc — nie pozostawia o-
dora i nastawia się sama. Wszędzie najlepszy wynik.
Liczne podziękowania. Wysyła za zaliczką. Porto
80 hal. Dom eksportowy Tintner, Wiedeń III/63
Neullingasse Nr. 26. 1775

Kierownik ruchu
potrzebny do fabryki dachówek z nowożytnym
urządzeniem, mający teoretyczne wykształcenie
fachowe i praktyczne doświadczenie, energiczny
i pracowity. Referencje, wymagania, czas objęcia
służby, dotychczasową pracę i wykształcenie pod-
ać prosimy pod „Kierownik” do Agencji Hop-
cas i Salomonowa w Krakowie. 2170

1921
STARE
DYWANY PERSKIE
z cennego zbioru
do sprzedania
w Bazarze Krajowym
Kraków, Rynek L. 33.

Elektromonter
pracowity i sumienny, obeznany
z urządzeniami telefonów i sygnali-
zacji elektrycznej, oświetleniem i mo-
torami prądu stałego i zmiennego —
zarazem ślusarz — za dobrem wy-
nagrodzeniem, znajdzie zatrudnienie
w Zarządzie Wodociągu miejskiego
w Krakowie. 2181

Zgłaszać się należy w godzinach od
8 rano do 2 popołudniu w biurze:
ul. Senatorska L. 1. Dz. XII.

BRAK OPAŁU
uchyla użycie w kuchni „Simplex”
patent. szybkowaru „Simplex”
w którym gotuje się bez nafty i spirytusu węglem
drzewnym, kamiennym lub brykietami z zad-
wiająco oszczędnością opału i kosztu. 1816

WYROB KRAJOWY.
Cena oryginalnego „Simple-
xu” z trwałej prasowanej blachy
żelaznej 5 K. 60 h.

Do nabycia w sklepach lub
w Głównym składzie:
Kraków, Radziwiłłowska L. 23,
Wysyłka pocztowa za zali-
czką — od trzech sztuk opła-
tanie. Przy większych samó-
wieniach stosowny rabat.
Przesyłany przed nadstawianiem.

Młodsze go urzędnika
z poważną referencją co do moral-
ności; żywe usposobienie, energia,
łatwość orientacji, praktyka han-
dlowa wymagane — wiadomości
z zakresu rolnictwa i leśnictwa po-
żądane. — Po za pensją mieszkanie
i kompletne utrzymanie,
poszukuje 2179

Zarząd dóbr Szaflarskich
w Jaszczurówce, p. Zakopane.

Willa w Krośnie
z 14-morgową parcelą z wolnej ręki do
sprzedania. Ogrzewanie centralne. Poło-
żenie przepiękne. Teren naftonosny.
Blisze szczegóły poda 2078
Powielarnia Krakowska, Kraków, ul. Wisła L. 6.

Przyjmuje dzieci
powyżej lat 10-ciu, 2184
na kurację w miesiącach zimowych
M. WIERZYCKA, Rabka.

„Pieśni Kościuszkowskie”
Cena 1 K. 2144
Ks. Polić, Małe Seminaryum, Przemysł.

Kołdry, materace, meble tapicerowane
wyrabiają i przerabiają najtaniej
katolickie warsztaty tapicersko-pościelowe
JERZEGO REISINGERA
Kraków, Sławkowska 6, Filia: Karmelicka 17.
Wykonuje się malowanie ścian i artyst. malowanie
kościołów. 1794

PLUGI, BRONY,
MŁOCARNIE,
WIALNIE,
TRYJERY,
SIECZKARNIE,
ŚRÓTOWNIKI,
poleca: 2198
WOJENNA
CENTRALA
HANDLOWA
Kraków, Sławkowska 1.
(Oddział rolniczy).
P. T. Rolnicy uży-
wać mogą subwen-
cję rządową.

APTEKA
w Radomyślu nad Sanem
poszukuje praktykantki
najchętniej z rozpo-
czętą już praktyką. 2196

Pożyczki
krótkoterminowej
5-7 tysięcy koron na za-
opatrzenie zakładu na zimę
poszukuje Zarząd Zakładu
wychowawczego w Pawli-
kovicach p. Wieliczka. —
Procent według umowy,
może być w naturze. Zwrot
pożyczki w ciągu 3 lat.
2185

Kierownik
mleczarni
młody, uzdolniony, poszu-
kuje posady, ewentualnie
jako magazynier przy fa-
bryce lub gospodarstwie.
Zgłoszenia: A. Kaliński,
Oświęcim, Stacja Emigra-
cyjna. 2186

Tanio i szybko
pośrednicy w kupnie —
sprzedaży (dzierżawie) ma-
jątków ziemskich, realno-
ści miejskich i wiejskich,
oraz we wszelkich tran-
sakcjach biuro Jakóba Ja-
romina w Krakowie, ul.
Sławkowska 23. 2176

Fortepian
Prokscha, krótki,
krzyżowy, okazynie
do sprzedania,
w składzie fortepia-
nów Heleny Smolar-
skiej, Wolska 7 par-
ter. 2183

!Trzewiki!
Trzewiki skórzane „Gloria”
ze skóry cielęcej czarnej
albo naturalnego koloru,
wierzchnie części ze skóry
końskiej, Box albo Che-
vreaux, podszewy czarne
drzewiane.
Trzewiki do sznurowania
„Derby” w pięknej, trwa-
łem wykonaniu.
Ceny dla publiczności:
Nr. 27—35 do zł. K 23-75
Nr. 36—40 „kublet” — 31-40
Nr. 41—48 „mieszyn” — 35-80
Materiał, ceny i praca wed-
ług postanowień ustawy.
Przy zamówieniach konie-
cznym jest podać numer
lub długość stopy. Wysył-
kę uskutecznią za pobra-
niem pocztowym: Gloria-
Schuh - Niederlage Jak.
König, Wien III. Bluten-
gasse 9. 2140

Lekcje angielskiego
najnowszą metodą i kon-
wersacya. 2127

Miss May Horańczyk
ul. Szczępańska 11 II. p.

Pokoje, obiady
prywatne
Karmelicka 46, II. p.
na prawo. 1986

Licytacje koni.
Dnia 23 października b. r. o godz. 9
rano, sprzedana zostanie w c. i k. wojskowym szpi-
talu koni w Nowym Sączu około 50 koni, w dro-
dze publicznej licytacji.
Do tej licytacji przypuszczeni będą wyłącznie
rolnicy, którzy wykażą się certyfikatem c. k. Staro-
stwa lub c. i k. Komendy rejonowej stwierdzającym za-
razem ilość zapotrzebowanych koni.
Handlarze koni i pośrednicy od kupna bezwa-
runkowo będą wyłączeni.
Właścicielowi, któremuby koni w przeciągu 14
dni po nabyciu bez jego przewinięcia zginął, zostanie
w czasie najbliższej licytacji, na podstawie załączo-
nego do podania urzędowego potwierdzenia o jego
niewinności, oddany przez podpisaną Komendę zapła-
sowy koni tej samej ceny wywołania, co koni utracony

G. i k. Komenda szpitala koni
w Nowym Sączu. 2193

WAŁECZKI
KIT I GIPS
do uszczelniania drzwi i okien od
przeziębienia i zimna, polecają najtaniej
REIM I SP.
Kraków, Rynek 37. 1981

Licytacja koni.
Dnia 24 października b. r. o godz.
8 rano sprzedana zostanie w c. i k. wojs-
kowym szpitalu koni w Kobierzynie
około Krakowa większa ilość koni ro-
stych w drodze publicznej licytacji.

Do tej licytacji przypuszczeni będą
wyłącznie rolnicy, którzy wykażą się cer-
tyfikatem c. k. Starostwa lub c. i k. Ko-
mendy Rejonowej, stwierdzającym za-
razem ilość zapotrzebowanych koni.
Handlarze koni i pośrednicy od kupna bezwa-
runkowo będą wyłączeni.

G. i k. Komenda szpitala koni
w Kobierzynie k. Krakowa.

OBRAZY
Azentowicza, Buchbindera, Chelmońskiego,
J. Kossaka, Lipińskiego, Wyczółkowskiego
i bardzo wielu innych wybitnych
malarzy polskich 1929

DO NABYCIA
w Salonie Sztuk Pięknych „Zachęta”
Kraków, ul. Szczepańska 7, I. p., dom WP. Zdanowicza.

PRACOWNIA SŁOJU PEDAGOGICZNEGO
MARYI BERGGRUEN-REDEROWEJ, ul. Szlak 11, I. p.
Lekcje zbiorowe dla dzieci od lat 6—14 (stolarka, pedagog, koszykarstwo —
roboty z papieru, wiór, raffii), oraz
3-miesięczny kurs dla pp. nauczycielek, matek i wychowawczyń (w godz.
wypoczynku od 1. listopada).
Zgłoszenia i zwiedzanie pracowni od godz. 3—4 popoł. 2174

ŁOZINĘ KOSZYKARSKĄ
zieloną, roczną, dobrej jakości,
kupuje wagonami, loco stacya nadawcza,
SZKOŁA KOSZYKARSKA
w Rudniku nad Sanem. 2167

ROZKŁAD JAZDY.
Z dniem 1 czerwca b. r. obowiązuje w Krakowie nowy następujący roz-
kład jazdy:
Z Krakowa odjeżdżają pociągi: do Wiednia: 5:30 rano (wojskowy);
5:45 rano (osobowy), połączenie do Szczakowej, Bielska, Żywiec, Otmużca,
7 rano (pospieszny), połączenie do Granicy, Lublina, Kowla, Bielska, Cieszyńska,
Otmużca; 8:15 rano (wojskowy), połączenie do Bielska, Żywiec, Otmużca;
9:30 rano (osobowy), połączenie także samo; 2:42 popołudniu (pospieszny), po-
łączenie do Granicy, Klec, Bielska, Cieszyńska; 5:55 popołudniu (wojskowy);
6:08 popołudniu (osobowy), połączenie do Cieszyńska i Otmużca; 8:25 wieczór
(wojskowy), połączenie do Granicy, Dębina, Kowla, Bielska, Żywiec, Otmu-
żca; 8:40 wieczorem (osobowy), połączenie do Granicy, Dębina, Kowla,
Cieszyńska, Otmużca; 10:30 wieczorem (pospieszny) połączenie do Granicy, Wro-
clawia, Opawy i Otmużca.

Do Lwowa odjeżdżają pociągi: 6:30 rano (pospieszny); 7:58 rano (osobowy),
połączenie do Wieliczki, Rozwadowa, Lublina; 9:45 (wojskowy); 10:32
(osobowy), połączenie do Wieliczki, Rozwadowa, Lublina, N. Sącza, Jasta; 1:15
w południe (osobowy) do Tarnowa i Szczucina; 5:05 popołudniu (pospieszny),
połączenie do Szczucina; 8:40 popołudniu (wojskowy); 5:55 popołudniu (osobowy),
połączenie do Wieliczki, N. Sącza, Rozwadowa; 6:50 wieczorem (osobowy)
do Wieliczki, Tarnowa, Nowego Sącza, Orlowa; 11:15 w nocy (osobowy), po-
łączenie do Nowego Sącza, Rozwadowa, Jasta.

Do Kocmyrzowa odjeżdża pociąg osobowy: 8:15 rano i 2 popo-
łudniu, wreszcie 7:55 wieczorem.

Do Nowego Sącza odjeżdżają pociągi osobowe: 8:30 rano, połącze-
nie do Żywca, Zakopanego; 2:15 w południe, połączenie do Oświęcimia przez
Skawinę, Wadowice, do Żywca, Zakopanego; 11:80 w nocy, połączenie do Żywca;
Zakopanego.

Do Oświęcimia odjeżdżają pociągi: 6:50 rano (przez Skawinę), 1:40
w południe (przez Trzebnie) połączenie do Granicy, Lublina, Kowla.

Od dnia 15 czerwca do 15 września b. r. kursuje pociąg osobowy z Zako-
panego do Krakowa. Pociąg ten przychodzi do Krakowa o godzinie 9.20 wie-
czorem.